

DOKTORUN KÖŞESİ

Milli Değerlere Saldırı

Dr. HÜSEYİN SEKBAN

Bir zamanlar polisimize, fruko gazoz şişesi dendi. Kucağına çay-kahve dökülünce “dikkat et polisi yakarsın” söylemi, solcular arasında pek yaygındı... Maksat, polisi, bu nesnelere eş değer kılmak, küçümsemek, hakaret etmek, halkın gözünde küçük düşürmekti. Polisin saygınlığını yok etmekte! Bu söylemleri, espiiri havasında anlatarak topluma maletmek sinsiliğini yaymaktı. Çünkü polis iç güvenliğimizi, canımızı malımızı emanet ettiğimiz devlet gücü idi. Çünkü gençler, sık sık polisle çatışıyor, taşkınlıklarına polis set çekiyordu.

Mehter çalarken, yürürken, tüyleri diken diken olmayan, tansiyonu yükselmeyen Osmanlı'nın azametini o anda hayal etmeyen bir TÜRK tasavvur edemiyorum... Gel gör ki, onu da, gözden, gönülden silmenin hikâyesini, internet yoluyla topluma ulaştırmanın çaresini buldular.

Neymiş efendim? Okuyun: Osmanlı'da bir sefer için hazırlıklar başlamış. Üç bin güya inbe denen külâha ihtiyaç hâsıl olmuş. En iyileri de Bursa'da yapılmış. Bursa'ya emir salınmış, “Tiz gönderile” diye. Bu inbe lâfı Bursa'ya ulaşana kadar oluyor ib...! Görevliler telaşlanmış. Bu kadar ib...yi bir arada nereden bulalım diye! Emir demiri kesmiş ve üç bin ib.... bulunup yollanmış! Bu seçmeleri, arka saflara yerleştirmişler. Ordu, yürüyüşe geçmiş. Ön saftakiler “ne olur ne olmaz, bu ib...lerin ne yapacağı belli olmaz bir ib...lik yaparlar” kuşkusu ile iki adımda bir, bir sağdan bir soldan bunlara dönüp bakarlarmış. Kollarlarmış! İşte mehter yürüyüşü burdan kalmışmış...

Sefer dönüşü bunlar, Kadıköy Fenere yerleştirilmiş-ler. Fenerliler onların devamı imiş!..

Gördünüz mü espiiriyi! Bir taşla üç kuş. Hem Feneri, hem Bursa'yı, ama asıl önemlisi, bu espiiriye! sarıp sarmaladıkları, mehteri beş paralık ettiler! Sulandıra sulandıra milli değerlerimizi moral ve güç kaynaklarımızı pespâye seviyesine indiriyorlar!..

Siliyorlar!

Dikkat ettiniz mi “Çılgın Türkler” kitabı satış rekorları kırdı. Millî hislerimiz şahlandı! Bunu sağlayan o Çılgın, sözcüğünün o kitaptaki heyecan dalgasını kırmak için, her şeyin başına getirdiler:

Çılgın kediler, çılgın horozlar vs. gibi basit olaylara indirgediler!... Artık “Çılgın Türkler”in bir heyecanı kalmadı! Maksat da bu idi zaten! O millî heyecanı kırmak, yok etmek!..

Bu sinsî, psikolojik mekanizmayı kim-kimler ateşler, tezgâhlar? Bu iş, bir ekol...

Bir belediye başkanının “Atatürk orman çiftliği” yazısını, büyük levha yokmuş gibi küçük bir levhaya sığdırabilmek için “Atatürk O.Ç.” yazdığı gibi! “Onun açılımı, Atatürk Orman Çiftliğidir. Siz ne sandınız!” diyecek kadar suçlayıcı ve fütürsüz davranmıştı.

Hani bir tâbir vardır, “Piç çocuk doğurup benim değil, senin bu” diyerek ilgisiz birinin kucağına çocuğu fırlatması, misali. “Paşam bunu, bana yapmayacaktın” diye anlatılan güya Atatürk fıkrası!

Yine bir başka belediye başkanının Ata’nın büstünü bir tarlanın ortasına dikmesi! gibi... “Atatürk’ün müşir üniformalı resmini duvardan alalım, insanı ürkütüyor, sivil resmini asalım,” dememiş mi idi, T.C. hükümetinin bir devletlisi?!

Maksat, millî değerleri sıfırlamak! Tırtıklayarak, kemire kemire, sabırla toz kaldırmadan, alıştırarak, sindire sindire! Bunlar içimizden bir kaçı?! Bütün bu sinsî tahribat, kim için, kimin yararına, ne için?

Bu küçük darbelerle ilk tepkiler yumaşatılmakta, asıl hedefe yakınlaşmanın ve farketmeden ulaşmanın hesapları yapılmaktadır!.. Yavaş yavaş, hedefler büyütülmektedir!..

Dışta da, zaman zaman yoklama, tırtıklama taktiğiyle Kur’an’a dil uzatılıyor, çağ dışıdır, yasaklanmalı deniyor. Peygamberimizin karikatürleri çiziliyor, millî inanç ve değerlerimiz her yönden, vesileler yaratılarak aşındırılıyor; içten! ve dıştan!..

Atatürk’ün heykellerini, resimlerini kaldırın! deniyor; içimizdeki! ortaklarına tekrarlattırıyorlar. İlimli İslam lâfını sürdürler piyasaya. Yani itirazsız her istediklerine râm olan, itirazsız toplum! Bu yumuşatmaların sonunda da Büyük Ortadoğu Projesi (BOP) ve Sevr haritasını önümüze koydular! Var mı itiraz eden!? Sesimiz çıkıyor mu? Yok! Çünkü, yumuşatıla yumuşatıla, alıştırma alıştırma, tepki veremez hâle getirildik! İçeriden ve dışarıdan!..

İşte bu taktiklerle koca Osmanlı İmparatorluğunun başını böyle yediler, son iki yüz senede. Yiyeceğe benzerler... Bu tepkisizlikle, uyuşuklukla devam edersek!.. Son durak bellidir.

Tek güvencemiz oduyu da yokluyorlar!.. Bir arslana yanaşmak isteyen sırtlanlar gibi!.. Gerekli yerlere bayrak asılmaz, istiklâl marşı okunmaz oldu! Atatürk resmi asılmaz oldu!

Hakaret edilmedik -bâzen alenen- alaya alınmadık hangi milli, dinî değerimiz kaldı?!

Tüm bu sinsî kampanyanın başını, içte ve dışta “Yıllar yılı dost bildiğimiz aynalar”ımızdır çeken!.. 1919’dan sonraki yılları, yeniden yaşıyoruz. Bu bâdireden bizi, Ergenekon’dan çıkaran BOZKURT gibi, içimizden çıkacak Mustafa Kemaller gene çıkaracak, kurtaracaktır...

M. Âkif’in bir - iki uyarısını yazıya eklemek, sanırım yerinde olacaktır:

“Ey yolcu! uyan! yoksa çıkarsın ki sabâha!
Bir kupkuru çöl var, ne ışık var, ne de vâhâ!

Sâhip çıkılmayan vatanın batması haktır!
Sen sâhip çıkarsan, bu VATAN BATMAYACAKTIR!”